

Provinciale Jeugdzorg

23 april 2014 09.00-10.30 uur

Aanwezig: Namens Samen 14:

De heer J. Coes (voorzitter) en A. Baan (gemeente Rijssen-Holten) en de dames M. Eshuis (Gemeenten Tubbergen en Dinkelland), K. Jentzsch (gemeente Hengelo) en A. van der Nieuwboer (gemeente Enschede)

Namens de Provinciale Jeugdzorg:

Mevrouw D. Bosma (Ixta Noa), de heer W. van der Woning en mevrouw C. Toussaint (Intermetzo), mevrouw C. Pelgröm (Trias Jeugdhulp), mevrouw I. Jaspers (Baalderborg Groep), de heer M. Brugman (De Kantelaar), de dames M. Aink en A. Hermans (JP van den Bent Stichting), de dames M. van Beek en C. Gerritsen (Lelie Zorggroep), de heer G. Teunissen en mevrouw G. Griffioen (Jarabee), de heer O. Fransen en mevrouw J. de Ruyter (Pactum) en mevrouw E. Noordhof (EquiTrust)

Verslag: Antoinette Benneker

---

1. Welkom door de bestuurder

De heer Coes, wethouder van de gemeente Hellendoorn en voorzitter van dit overleg, heet alle aanwezigen welkom en licht de agenda voor deze bijeenkomst toe.

2. Toelichting en algemene dialoog over het strategisch inkoopdocument en inkoopproces

De placemat waarop de verkorte weergave van het gehele inkoopproces is weergegeven, is aan een ieder uitgereikt. Daarnaast is in het strategisch inkoopdocument op hoofdlijnen beschreven hoe de gemeenten hun inkoopbeleid willen hanteren. In vervolg, mede naar aanleiding van de uitkomsten van de bijeenkomsten van vandaag, zullen de gemeenten met breedvoerige bestekken komen. Het jaar 2015 wordt als een cruciaal overgangsjaar beschouwd. Dat geldt eveneens voor 2016. In 2017 wordt teruggekeken en geëvalueerd. De heer Coes laat tevens weten dat de gemeenten budgetafspraken gaan maken maar dat er geen budgetgaranties worden gegeven. Er wordt veel ruimte geboden voor nieuwe toetreders. Het hoofdaannemerschap dat zo specifiek is voor de (huidig Provinciaal gefinancierde) Jeugdzorg, wordt losgelaten. Verder willen de gemeenten de continuïteit van zorg goed borgen waarbij ook de kwaliteit goed moet zijn. Rond de zomerperiode zal het inkoopproces gereed zijn. Gemeenten streven naar een transparant inkoopproces waarbij de wettelijke kwaliteitseisen uitgangspunt blijven. Ook wil men vereenvoudiging van verantwoording en

verslag. Binnen elke gemeente zijn duurzaamheid en social return on investment onder andere belangrijke zaken die worden meegenomen in de aanbesteding.

Pagina 1 van 6

3. Verdiepende vraagstukken

Namens de werkgroep inkoop provinciale jeugdzorg, vertelt mevrouw Jentzsch dat al met een aantal aanbieders is gesproken. Het gaat dan om de grote aanbieders die nu provinciale hoofdaannemer zijn. Er is gekeken hoe het aanbod kan worden georganiseerd. In de huidige systematiek gewerkt men met trajectfinanciering waarbij geen differentiatie nodig is. Nu wordt gekeken naar een onderverdeling in kleinere subtrajecten/producten waaraan een productomschrijving en een prijs wordt gekoppeld. Dat wordt gezien als een positieve ontwikkeling waarbij niemand achteraf voor verrassingen komt te staan. Ook de benamingen zijn allemaal hetzelfde en dat maakt het voor alle partijen helder. Door Trias en Jarabee is extra tijd gevraagd om te komen tot een andere productindeling en prijzen. De gemeenten zijn het daarmee eens; er moet tijd voor genomen worden. Dat voorkomt vooral onduidelijkheden verder in het traject en maakt duidelijk of er een sluitend en helder aanbod is.

De heer Coes zegt dat er een planning is opgesteld voor het inkooptraject. Als het nodig blijkt om deze bij te stellen, dan wordt hier serieus naar gekeken. Hiervoor zullen dan steekhoudende argumenten moeten worden aangedragen. Uitgangspunt is echter om de planning te halen.

De heer Teunissen zegt dat Jarabee constructief overleg heeft gevoerd met de werkgroep. Zij worstelen echter met de vraag of zij rekening moeten houden met bijvoorbeeld huisvestingslasten of met een innovatietraject en wat zij wel of niet moeten toerekenen. Kijkend naar de AWBZ heeft de huidige financiering een andere opbouw. Hij mist hiervoor het kader. De heer Baan antwoordt dat er nu sprake is van een integrale kostprijsbenadering. De indirecte kosten worden toegerekend aan de zeven hoofdproducten met een onderverdeling in licht, midden en zwaar. Het is op dit moment zoeken naar de balans om het eenvoudig te houden en daarnaast recht te doen aan de productopname. De heer Teunissen zegt dat zij vanuit de AWBZ weten dat er aparte budgetten worden gegeven voor innovatie maar hem wordt niet duidelijk of hij, nu dat bij de gemeenten komt te liggen, hiermee wel of geen rekening moet houden. Mevrouw Eshuis zegt dat in de huidige AWBZ systematiek het opslagen zijn op de prijs. Gemeenten gaan ervan uit dat alles in de prijs zit. Verder hoort innovatie bij het ondernemerschap. Gemeenten hebben hier wel over gesproken maar de verwachting is dat hier geen aparte potjes voor komen.

4. Vraag: Kunnen resultaten worden gekoppeld aan de producten, deeltrajecten?

Mevrouw Griffioen zegt dat al jaren bij Jeugdzorg het ingewikkelde vraagstuk speelt hoe je dat moet doen en wat uiteindelijk het best meetbaar is. Eén traject heeft veel opgeleverd namelijk doelrealisatie. Het is belangrijk om de doelen te formuleren op welke manier je in het traject komt. Hoe scherper je dat aan de voorkant formuleert, het beter dat aan de achterzijde meetbaar is. Zij geeft aan dat er fors is geïnvesteerd om dat te bereiken. Ander punt is volgens mevrouw Griffioen of er resultaten zijn geboekt bij een casus naar een bepaalde doelgroep toe. Als je als organisatie investeert, dan levert dat maatschappelijk rendement op. De afgelopen periode is er al verkend met rekenmodellen. Het levert interessante plaatjes op en scheelt in de kosten. Mevrouw Bosma werkt op een andere manier in het inloophuis. Er komen veel jongeren die niet met een indicatie te maken

hebben waardoor een andere vorm van zorg moet worden geboden. Zij bieden heel veel jongeren op een laagdrempelige manier de juiste hulp. Ondanks dat zij abstract werken tijdens en na de therapie, bieden ze wel begeleidingsplannen aan. De toetsing vindt plaats door middel van evaluaties en tevredenheidsonderzoeken. Als de gemeenten besluiten zorg in te kopen dan moet er ook resultaat worden opgeleverd. Dat blijft volgens haar overeind. Zij creëren als inloophuis ook een maatschappelijk belang en hebben goede resultaten geboekt met jongeren die terug willen keren in de maatschappij.

De heer Coes vraagt aan mevrouw Bosma of zij ook al met rekenmodellen werken. Mevrouw Bosma antwoordt ontkennend omdat ze nu nog subsidie ontvangen voor medewerkers en vrijwilligers. Het is wel mogelijk dat zorg per dagdeel wordt ingekocht. Mevrouw De Ruyter zegt, kijkend naar het onderwijs, dat als je geen schooluitval wilt en het is bekend waar het kind zit, dan zijn voorschoolse voorzieningen, basis- en voortgezet onderwijs of en andere vorm van dagbesteding, de plaatsen waar dat gemeten kan worden. Indien er wel veel schooluitval is, dan wordt gezamenlijk gekeken vanuit een bepaalde deskundigheid wat het rendement is.

Mevrouw Hermans zegt dat JP van de Bent werkt met interne en externe toetsingslijsten. Daarmee wordt ook gemeten wat het effect en de mate van tevredenheid is. Mevrouw Griffioen vertelt dat er al diverse instrumenten ontwikkeld zijn met wat wel en niet werkt. Het zou waardevol zijn als er afstemming komt en er keuzes worden gemaakt zodat er ook keuzes met elkaar vergeleken kunnen worden. Dat betekent dat er een keuze gemaakt moet worden welke instrumenten iedereen gaat gebruiken. De heer Coes beaamt dit. Mevrouw Hermans zegt hierop dat JP van de Bent dat graag wil doen vanuit de bedoeling en niet met een woud aan regels. De heer Coes zegt dat dit ook het uitgangspunt is; eenduidigheid, zo weinig mogelijk regels en werken vanuit de bedoeling.

Mevrouw De Ruyter vraagt of dit voor gemeenten is bedoeld als sturingsmechanisme. Mevrouw Eshuis legt uit dat het is bedoeld als afrekenmechanisme. Als de gemeente niet geleverd krijgt, wordt er ook niet betaald. Ook de zorgaanbieders worden dan met elkaar vergeleken. De markt komt meer in beweging. De heer Brugman zegt dat een gezinshuis als doel heeft meegekregen om een stevige jongere af te leveren. Dat principe hebben zij al verlaten omdat ze met het betrekken van het eigen netwerk van de jongere zodat je zo snel mogelijk terugkeer in de maatschappij creëert, bij voorkeur met korte doelen die haalbaar zijn, liefst binnen een half jaar. Je bereikt hiermee dat een jongere niet tot zijn 18^e jaar in een gezinshuis blijft. Dat is tevens kostenbesparend. Het behandelplan is getransformeerd tot kind portfolio waar het kind juist zelf heel veel invult. Daardoor kun je de tijd dat het kind afhankelijk van de financiën van de gemeenten, bekorten. Mevrouw Eshuis beaamt dat het een moeilijke materie is en daarom heeft de gemeente hiervoor een aparte werkgroep gemaakt.

Mevrouw Hermans vraagt hoe het regisseursmodel werkt. Mevrouw Eshuis zegt dat er voor een gezin een plan met doelen komt op een hoger niveau. De regisseur bepaalt de aanpak. De gemeenten doen dat niet allemaal in eigen huis. Hoe het resultaat bereikt gaat worden, daar gaat de gemeente niet over maar is aan zorginstellingen om in te vullen.

5. Vraag: Hoe worden nu resultaten en kwaliteit gemeten

Mevrouw Noordhof werkt samen met vrijgevestigden. Er wordt gebruik gemaakt van hoofdbehandelaars. Daar worden eisen aan gesteld zoals omgang met cliënten, de wijze van dossieropbouw, het waarborgen van privacy e.d. De heer Coes vraagt hoe zij meet dat een

medewerker aan de kwaliteitseisen voldoet. Mevrouw Noordhof antwoordt dat zij hoofdbehandelaar is en medewerkers aanstuurt. Zij zorgt er ook voor dat die medewerker zich houdt aan de kwaliteitseisen. Mevrouw Toussaint hoopt dat alles wat de aanbieder in de zorg stopt aan inzet en kwaliteit, dit een soort van waarborg is voor dat wat je ervoor terugkrijgt. Volgens mevrouw De Ruyter is het belangrijk dat de jongere tevreden is dat hij niet te lang hoeft te wachten, niet teveel hoeft uit te leggen, de aanpak goed was en hij snel kreeg waar hij voor kwam.

Daar zit de professionaliteit van de zorgaanbieder. Alle medewerkers zijn druk bezig om geregistreerd te zijn en daar worden ook onderleggers voor gevraagd om die registratie te borgen. Bosma zegt dat het inloophuis extern wordt getoetst. Ze krijgen binnenkort in het kader van de HKZ-certificering een audit. Ook daar wordt gekeken of resultaten worden gehaald.

Bijna alle aanwezigen zijn HKZ gecertificeerd. Daarnaast zijn er ook allerlei andere keurmerken waar zij aan moeten voldoen in het kader van de veiligheid, brandzorg en interne audits. Mevrouw Hermans geeft aan dat haar stichting juist bezig is om te kijken of het regelarder kan. Daarom doen ze aan een experiment mee. Zij zijn afgestapt van HKZ omdat het ze niets brengt. Verder zijn de toetsingslijsten voor cliënten uitgebreid en nemen ze tevredenheidsonderzoeken af. Dit wordt als waardevol ervaren en zodoende kunnen ze verantwoording afleggen. Mevrouw Griffioen zegt dat het goed is te kijken naar de methodes waarmee wordt gewerkt, de wijze waarop wordt werkt en met welke resultaten. Het is belangrijk om over interventies met gemeenten in gesprek te gaan. Jarabee wil daarom graag verdiepende gesprekken met de gemeenten voeren.

6. Vraag: Hoe kunnen we naadloos overschakelen naar een ander traject

Mevrouw Bosma heeft moeite met jongeren die op een wachtlijst staan omdat ze tussen twee opnames verkeren. Zij vindt dat ongewenst en pleit voor een naadloze overgang. Ter overbrugging biedt een zorginstelling dan een paar keer per week een gesprek van een uur maar dat is niet voldoende. Het zorgt er meestal voor dat de jongere verder terugzakt. Daardoor is weer langer zorg nodig en dat kost dan weer meer geld. Mevrouw De Ruyter vindt dat als je 'doorverwijst' vervangt door 'erbij te halen', er nooit een wachtlijst is. Je trekt dan samen op en doet recht aan '1 gezin, 1 plan'. Volgens de heer Coes is een naadloze overgang te doen, maar het is geen utopie. In het veld gaat dit niet altijd goed. Hij hoort ook zeggen dat een warme overdracht belangrijk is. Mevrouw De Ruyter zegt hierop dat het lijkt alsof warme overdracht altijd goed is. Maar als je overdraagt, is de cliënt niet meer van jou. Volgens haar is er kwalitatief winst te behalen door erbij te halen waardoor de betrokkenheid, eventueel op een laag niveau, blijft.

Na een reguliere overdracht naar een andere zorgaanbieder ben je niet meer betrokken. Zij vindt dat de aankomende jaren extra investering nodig is zodat je weet bij wie je terecht kunt met welke vraag. De heer Coes vraagt of dat een taak voor de regisseur is. Dit wordt door de aanwezigen beaamt. Mevrouw Pelgröm is van mening dat de regisseur zo goed mogelijk moet worden toegerust. Mevrouw Griffioen zegt dat gemeenten beogen dat cliënten zelf hun regisseur worden. Zij ziet dat de cliënt, heel zwart-wit beredeneerd, vaak de speelbal is geworden van de zorg. Cliënten moeten juist goed worden ondersteund in het nemen van de regie en bij het nemen van de juiste stappen. Daarmee wordt de overgang soepeler. Je neemt dan als cliënt je eigen informatie mee en bent daar zelf verantwoordelijk voor. Mevrouw Van der Nieuwboer vraagt hoe de gemeenten daarin nog meer kunnen faciliteren. Mevrouw Griffioen antwoordt dat de dossiervorming bij de cliënt zelf wordt neergelegd. Vooral in overgangssituaties is dat het heel handig want hij kan dat dan ook zelf

toelichten. Er zitten nog wel veel vraagstukken aan dit voorstel die nadere uitvoering behoeven maar het gaat hier om het principe.

Volgens mevrouw Hermans vraagt dit van aanbieders dat op een andere wijze naar de cliënt wordt gekeken.

Mevrouw van der Nieuwboer vraagt hoe gemeenten de vertaalslag in samenwerking kunt maken tussen aanbieder en gemeente. Mevrouw Hermans zegt hierop door te leren kijken naar de individuele cliënt en wat heeft hij nodig om naadloos overgedragen te worden. Het vraagt maatwerk. Mevrouw van der Nieuwboer is benieuwd naar de ideeën van de aanbieders hoe dit dan in een overeenkomst moet worden vastgelegd. Mevrouw Griffioen zegt dat er resultaatafspraken tussen gemeenten en zorgaanbieders moeten worden gemaakt waarbij de regisseur een bepaalde rol krijgt. Client kan dan in tevredenheid terug geven dat hij ruimte heeft gehad het zelf te doen en dat er is geluisterd. Volgens mevrouw Jentsch is het een uitdaging om niet de procedure maar het effect te beschrijven van wat je wilt zien. Het staat de regisseur vrij dit in samenspraak met de zorgaanbieder in te vullen. De heer Teunissen stelt voor om de in financieringsvoorwaarde op te nemen dat je daaraan meewerkt waarbij wel randvoorwaarden worden gesteld dat je toewerkt naar een eigen dossier voor de cliënt.

7. Vraag: Hoe komen we gezamenlijk tot inzet van lichtere/innovatieve ondersteuningsvormen

Mevrouw Jentsch zegt dat dit het komende jaar aan de orde zal komen. De heer Teunissen beaamt dit en zegt dat 2015 een leertraject zal zijn waarbij gezamenlijk casussen worden opgepakt. Zodoende kan van elkaar worden geleerd.

8. Vraag: Hoe maak je netwerkplannen

De heer Coes vraagt de aanbieders hoe de gemeente in de regie komt door de netwerkplannen en welke aanbieders van zorg hierbij betrokken moeten worden. Dat zien de aanwezigen als een taak van de regisseur. De rol van deze persoon wordt erg belangrijk, zeggen de aanbieders. De regisseur moet goed weten hoe netwerkplannen worden gemaakt. Aanbieders kunnen hier gezamenlijk in ondersteunen, ook in de doorontwikkeling. De heer Brugman vindt dat het netwerk betrokken moet worden bij zorg om kinderen. Daar groeien kinderen van en dat bevordert weer (eerdere) uitstroom. Mevrouw De Ruyter vindt dat de aanbieders betrokken moeten worden bij het netwerk en niet andersom. Mevrouw Toussaint zegt dat een netwerkplan belangrijk is maar er moet triage worden gedaan voor complexe situaties die eronder liggen. Door er op tijd bij te zijn kan op tijd ergens expertise vandaan worden gehaald.

9. Vraag: Wat zien aanbieders als verbeterpunten ten aanzien van het huidige inkoopbeleid

De heer Coes vraagt de aanwezigen welke suggesties er zijn ten aanzien van deze vraag. De heer Brugman vindt dat gebruik moet worden gemaakt van de kennis die er al is. Bijvoorbeeld door een professional in een gezinshuis ambulante in te zetten, kan elders ook gebruik worden gemaakt van de expertise. Mevrouw Toussaint vindt dat de gemeenten de planning die is gemaakt, ook moeten aanhouden. Mevrouw Bosma hoopt dat door de reorganisatie iemand, sneller en gemakkelijker de goede zorg krijgt. Er is dan ook meer keuze om in te kopen en zodoende snijdt het mes aan twee kanten. Verder geven de aanbieders als tip mee om goed in kaart te brengen wat er is en dat heel overzichtelijk in beeld te brengen voor mensen die iets zoeken of iets nodig hebben. De heer Coes zegt toe alle suggesties mee te nemen in de uitwerking. De heer Fransen vraagt hoe de

raamovereenkomst zich verhoudt tot de budgetafspraken. Past dat stapje terug naar 90% in het nieuwe jeugdwet en mag daar überhaupt op gefinancierd worden. Mevrouw Eshuis antwoordt dat hiervoor een regionaal transitiearrangement is opgesteld. Gemeenten bedoelen daarmee het tarief en niet het budget. Gemeenten weten dat het een overgangssituatie is.

De heer Teunissen vraagt wat de drijfveer is van de gemeenten. De heer Baan zegt dat dit een budget neutrale uitvoering is. De heer Teunissen vraagt vervolgt wat dat concreet per 1 januari 2015 betekent omdat je geen 90% volume kunt garanderen. Mevrouw Eshuis zegt dat het nog een zoektocht is en dat doen gemeenten samen met grotere instellingen. Als je namelijk iets doet met voorschotten dan moet je ook iets doen met volumeafspraken. Mevrouw Griffioen heeft de indruk dat de terminologie door elkaar loopt. Zij vraagt om verduidelijking van uitgangspunten, terminologie en wat op welk moment bij welke organisatie aan de orde is.

Mevrouw Van der Nieuwboer zegt dat gemeenten nu verder gaan met de besluitvorming. Het jaar 2015 wordt een overgangsjaar. De dienstverlening aan cliënten gaat goed, de wereld verandert niet ineens. Zij werken verder aan de bestekken die naar de colleges moeten. De uitkomsten van vandaag worden daarbij betrokken. De raamovereenkomsten zoals die er nu liggen, zullen op hoofdlijnen zo blijven.

Mevrouw Toussaint vraagt om specifieke vragen van aanbieders in extra bijeenkomsten te bespreken om een verdieping te kunnen maken. In andere regio's wordt nauw met elkaar opgetrokken; zij wenst dat voor Twente ook. De heer Coes neemt ook dit in de uitwerking mee.

Tot slot dankt de heer Coes de aanwezigen voor hun constructieve bijdrage aan dit overleg.